

CASTELLNOU DE BAGES

Bages

Pels serrats del nord del terme

Distància	12 km
Desnivell acumulat	390 m
Nivell de dificultat	Fàcil
Data	8 de febrer de 2015
Cartografia	ICGC
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=8856245

Itinerari circular que transcorre en la pràctica totalitat per pistes i camins carreters. Castellnou és un terme amb masos i feixes de conreu dispersos. Per aquesta raó a la ruta hi coincideixen nombrosos camins. Fer-ne una ressenya detallada resultaria pesat fins a l'avorriment. Si volem seguir-lo el millor es guiar-nos pel GPS dons, en bona part, la senyalització és inexistent.

En dies clars els punts elevats com la Torre o les Pinasses són una bona talaia del Prepirineu: des de l'Alt Urgell fins a l'Osona.

Seguirem un tram del GR 179 "Ruta dels Maquis", visitarem una torre de gaita medieval i antigues pagesies avui enrunades.

És una zona molt castigada pels incendis, especialment el de 1994, però també els de 1967, 1983, 2005 i 2006, on el pi blanc ha colonitzat pràcticament la massa forestal regenerada.

Accés

Des de Santpedor una carretera ben pavimentada però estreta ens mena fins al nucli de Castellnou. Amplia zona d'aparcament al costat de l'església.

Nucli de Castellnou (480 m)

Format per un grup d'antigues edificacions restaurades, l'ajuntament i la bonica església Sant Andreu (romànic llombard segle XI) a l'entorn d'una plaça de nova planta. Als baixos d'un dels edificis restaurats hi ha el Museu dels Maquis.

La major part de les edificacions formen la casa de colònies Dom Bosco, de la Congregació Salesiana: cal Noi Xic (restaurant), cal Mesures, cal Fuster, l'ajuntament vell, ca la Rosa, cal Panxeta i l'Hostal (antic hostal de camí ral). A banda hi ha les ruïnes de l'antiga rectoria i de cal Batista.

Retornem uns quatre-cents metres per la carretera que hem vingut fins que un rètol ens indica una camí carreter a mà dreta (GR, Sant Cugat del Racó, Ruta dels Maquis).

Guanyem alçària en moderat pendent deixant a l'esquerra per sobre, les cases de la urbanització de la Figuerola i a mà dreta la fondalada de Coma dels Cellers, capçalera del Riu d'Or que, passant per Santpedor i Sant Fruitós, desguassa al Llobregat prop de Sant Benet de Bages.

Carena dels Cellers (261 m)

El proper mas dels Cellers de Figuerola apadrina els topònims de la contrada. Nom directament relacionat amb la producció vinícola. Com anirem veient a altres punts de la ruta, la vinya i el vi a Castellnou, com a bona part de la comarca, tingueren una importància cabdal.

Atenyem una pista que prenem a mà esquerra en pujada. Passem per sota el Turó dels Cellers (611 m) on hi ha un bon mirador (1).

Sortim a la carretera (terra batuda) de Balsareny a Castellnou que seguim a mà dreta fins que l'abandonem per un camí carreter a mà dreta (rètol indicador) en direcció a la Torre.

Torre de Castellnou (624 m)

Popularment coneguda com Torre dels Moros. De planta circular, 12 metres d'alçària i murs de 2,5 metres d'amplada, és datada al s. XI. S'observa el basament d'alguna construcció annexa per allotjar probablement alguna guàrdia. Es considera que més que defensiva la seva funció, en una ubicació privilegiada al bell mig de la comarca, era la de guaita.

Al peu del turó de la Torre prenem un corriol ben fressat a mà esquerra (NE) que de seguida gira 90° a NW. Més enllà un nou gir ens deixa de nou sobre la carretera de Balsareny.

La seguim a la dreta 140 metres i per una de secundària a l'esquerra. Per un corriol ben fressat pugem a les Pinasses.

Les Pinasses (625 m)

Vèrtex geodèsic. És el segon punt més alt del terme. Podem albirar vers sol ixent el mas de Candàliga i la baga homònima. Antany ufanosa, va quedar arrasada per l'incendi del 1994.

Continuem per la pista ver el W i a la propera cruïlla anem a la dreta. A l'esquerra, al fons de la coma albirem el mas de Casamitjana.

Bifurcació de Casamitjana (573 m)

Rètols indicadors. Retrobem la carretera de Balsareny però prenem un camí carreter empedrat vers el NNW que seguim fins a la Creu.

Creu del Perelló (575 m)

O la Creueta. Mas enrunat situat en un collet a la divisòria entre les feligresies d'Argençola i de Castellnou. (2)

Seguim una pista carenejant vers el SE, deixant diversos ramals a dreta i esquerra. Podem albirar a la fondalada vers el N la carretera de les Vilaredes entre Balsareny i Súria i la riera d'Argençola. Escampats a banda i banda els masos de les Vilaredes, el Puig, les Cases i Argençola, entre altres. I a la carena Castelladral i Sant Cugat del Racó. Deixem a mà esquerra el Tossal de Serra Morena (3).

Bifurcació (564 m)

On hi conflueixen diverses pistes. Prenem la tercera en el sentit de les busques del rellotge, que aviat es bifurca en Y, on prenem el ramal de la dreta.

Colldeforn (583 m)

Un altre antic mas en estat ruïnós. Format per dos cossos d'edificis disposats en L amb una torre quadrangular a la part de migdia. Al darrera, a la part alta, hi havia les tines.

Marxem vers l'E, revoltant la capçalera d'un torrent i baixem carenejant primer i decididament després a buscar la llera de la riera. A l'esquerra podem albirar les ruïnes de Sant Pere de Castellnou i del mas del Graner.

Riera de Vallverd (444 m)

O de Bellver. Neix ben a prop, a la coma de Casamitjana i desguassa al marge esquerre del Cardener entre els termes de Callús i Sant Martí de Torruella (Sant Joan de Vilatorrada). La creuem i ens enfilem per l'altre marge ver el S.

El Putxot (495 m)

Nucli de deu cases en estat ruïnós. Foren construïdes durant el segle XVIII per a l'explotació de la vinya i formaven un carrer únic anomenat "del Sol". De característiques semblants estan alineades i orientades a xaloc. S'anomenaven cal Genyo, cal Florit, cal Pere Ros, cal General, cal Tinoi Petit, ca la Coloma, cal Menjabacallà, cal Mateu, cal Nofre del Putxot i cal Caricas. El 1930 ja no en quedava cap d'habitada.

A la part de migdia hi ha les tines, aprofitant el desnivell del terreny per extreure el vi per les boixes. Poc més enllà la gran barraca del Genyo (Josep Soladríguez) que l'habità fins a mitjans del segle passat.

Passada la barraca i seguint la pista ens enfilem suaument vers el SE fins a superar la Serra de Cal Nofre on, pel costat del torrent homònim baixem decididament cap a la carretera de Santpedor a Castellnou.

Carretera (441 m)

Hi sortim pel costat d'un dipòsit d'aigua. La seguim dos-cents metres a l'esquerra i l'abandonem per l'antic camí de Castellnou, a mà dreta.

Passem pel costat de Cal Tatgeta i d'una antiga sinya i retornem al punt de sortida.

- (1) Si volem enfilar-nos hi a la propera cruïlla haurem d'anar a l'esquerra uns tres-cents metres i després un altre cop a l'esquerra uns dos-cents. Però la vista que s'hi albira és semblant a la que gaudirem des de la Torre o les Pinasses.
- (2) La nit del 6 al 7 d'agost de 1963, Ramon Vila "Caracremada" morí molt a prop d'aquesta masia en una emboscada que li parà la Guàrdia Civil. En aquest mateix lloc, uns quants anys abans, el dia 22 de febrer de 1945, també foren morts per la Guàrdia Civil els masovers de la casa (Domènec Rovira "el Mingo de la Creu" i Ramona Bessa) i dos guerrillers que allotjaven.
- (3) És el "sostre" de Castellnou de Bages (627,5 m). Tot i que un antic camí hi puja, la pinassa que l'envaeix priva les vistes des del cim.